

Muke na zagorski

Stari se dedek žurel na brieg

čim prešel zadnji je snieg.

Tam ga je čakala njegova klet

bila mu ona cieli je sviet.

Čim ju je otprl do lagva je skočil

i prvu kupicu mam si natočil.

Bil je tak jake suhi mu gut,

natočil on nju i preveč put.

Da k hiži krenul v grabu je stal,

baš je gliboka vrag ju je dal!

Z grabe su same virile ruke

počele tak su dedekove muke.

Domoći se nikak ni mogel puta,

A doma ga čaka babica ljuta.

Ni koricu kruha ne dobil zutra,

jer denes da doma nema do jutra.

KARLO, 4.C